Вторник, 25 октомври 2011 г.

Съчетаване на семейния и професионалния живот

29. Подчертава факта, че държавите-членки и публичните и частните организации следва да отдават приоритетно значение на равновесието между професионалния и личния живот чрез въвеждане на съобразени в по-голяма степен със семейството условия на труд, например гъвкаво работно време и работа от разстояние, и чрез разкриване на детски заведения, ясли и др.;

30. Подчертава, че за да се улесни равновесието между професионалния и личния живот на самотните майки, е необходимо по-активно участие от страна на бащите; отбелязва в това отношение, че в някои държави-членки почти не се среща поделяне на грижите;

31. Настоятелно призовава, в съответствие с принципа на равните възможности, всички инициативи и действия в полза на самотните майки да бъдат разширени така, че да обхващат и самотните бащи;

32. Настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да съберат сравними данни по този въпрос на равнището на ЕС, както и относно различните преобладаващи тенденции, с оглед също така на сравняването на разпоредбите и системите за социално подпомагане;

33. Счита, че хората, които посвещават своето време и усилия на отглеждането на деца или на грижи за възрастни хора, следва да получават социално признание, като има предвид, че това може да се постигне чрез предоставяне на права на тези хора, по-специално по отношение на социалната сигурност и пенсиите;

*

* *

34. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Организираната престъпност в Европейския съюз

P7_TA(2011)0459

Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2011 г. относно организираната престъпност в Европейския съюз (2010/2309(INI))

(2013/C 131 E/08)

Европейският парламент,

— като взе предвид член 3 от Договора за Европейския съюз, член 67, глава 4 (членове 82–86) и глава 5 (членове 87–89) от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и на Хартата на основните права на Европейския съюз,

— като взе предвид Стокхолмската програма в областта на свободата, сигурността и правосъдието ([1]), съобщението на Комисията, озаглавено „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа – План за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм“ (COM(2010)0171), както и съобщението на Комисията, озаглавено „Стратегията за вътрешна сигурност на ЕС в действие: пет стъпки към една по-сигурна Европа“ (COM(2010)0673),

— като взе предвид заключенията на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 8 и 9 ноември 2010 г. относно създаването и прилагането на цикъл от политики на ЕС за борба срещу транснационалната организирана престъпност,

— като взе предвид Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност ([2]),

([1]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42.

— като взе предвид Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, приета от Общото събрание на 15 ноември 2000 г. (Резолюция 55/25), и допълващите я протоколи, по-специално протокола за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, протокола за борба с трафика на мигранти по суша, море и въздух и протокола относно незаконното производдане и трафик на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси,

— като взе предвид Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства, Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. ([1]) относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления и Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация,

— като взе предвид Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 г. ([2]) относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на активи на държавите-членки при проследяване и установяване на облаги или друго имущество, свързани с престъпления, и като взе предвид доклада от Европейската комисия COM(2011)0176 на основание член 8 от горепосоченото решение,

— като взе предвид заключенията на Съвета относно конфискацията и възстановяването на активи (7769/3/10),

— като взе предвид Конвенция № 198 на Съвета на Европа относно изпиране, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпления и финансиране на тероризма,

— като взе предвид възложеното от Комисията проучване „Оценка на ефективността на практиките на държавите-членки на ЕС при идентифицирането, проследяването, замразяването и конфискуването на активи от престъпна дейност“ (2009 г.),

— като взе предвид на проучването на Европейския парламент, озаглавено „Ролята на ЕС в борбата срещу транснационалната организирана престъпност“ ([3]),

— като взе предвид докладите за оценка на заплахата от организираната престъпност (OCTA), изготвяни всяка година от Европол ([4]), и в частност доклада от 2011 г.,

— като взе предвид съвместния доклад на Европол, Евроюст и Frontex относно състоянието на вътрешната сигурност в ЕС (2010 г.),

— като взе предвид годишните доклади на Европейския център за мониторинг на наркотици и наркомании относно състоянието на проблема с наркотиците в Европа,

— като взе предвид годишните доклади на италианската Национална дирекция „Антимафия“; като взе предвид докладите на Bundeskriminalamt (BKA, германската Федерална криминална полиция) относно присъствието на Ндрангетата в Германия и в частност последния доклад, озаглавен „Анализ на дейността на клановете от San Luca в Германия“,

— като взе предвид доклада за оценка на заплахата от руската организирана престъпност (ROCTA), изготвен от Европол през 2008 г.,

— като взе предвид Общия доклад за дейността на Европол (2009 г.),

([1]) ОВ L 68, 15.3.2005 г., стр. 49.
([2]) ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103.
([3]) PE 410.678.
([4]) http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=

Вторник, 25 октомври 2011 г.

— като взе предвид възложеното от Европейския парламент проучване, озаглавено „Подобряване на координацията между органите на ЕС, компетентни в областта на полицейското и съдебно сътрудничество: към създаването на европейска прокуратура“,

— като взе предвид Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета от 18 декември 2006 г. за опростяване обмена на информация и сведения между правоприлагащите органи на държавите-членки на Европейския съюз,

— като взе предвид Решение 2009/426/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. за укрепване на Евроюст и за изменение на Решение 2002/187/ПВР за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност ([1]),

— като взе предвид годишните доклади за дейността на Евроюст (2002–2010 г.) ([2]),

— като взе предвид Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа ([3]),

— като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент относно ролята на Евроюст и на Европейската съдебна мрежа в борбата срещу организираната престъпност и тероризма в Европейския съюз (COM(2007)0644),

— като взе предвид Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) ([4]),

— като взе предвид Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси ([5]),

— като взе предвид Конвенцията от 29 май 2000 г. относно правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз ([6]), Акта на Съвета от 16 октомври 2001 г. за съставяне на протокол към нея и Акта на Съвета от 18 декември 1997 г. за съставяне на Конвенцията за взаимопомощ и сътрудничество между митническите администрации (Неапол II) ([7]),

— като взе предвид Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки и последващите актове за изменение ([8]),

— като взе предвид съобщенията на Комисията въз основа на член 34 от Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (COM(2005)0063 и COM(2006)0008),

— като взе предвид доклада за прилагането на европейската заповед за арест, публикуван от Комисията на 11 юли 2007 г., и информационната бележка на генералния секретариат на Съвета от 11 юни 2008 г. относно „Отговори на въпросника за събиране на количествена информация относно прилагането на европейската заповед за арест – 2007 година“ ([9]),

([1]) ОВ L 138, 4.6.2009 г., стр. 14.
([2]) http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm
([3]) ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130.
([4]) ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37.
([5]) ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60.
([6]) ОВ C 197, 12.7.2000 г., стр. 3.
([7]) ОВ C 24, 23.1.1998 г., стр. 1.
([8]) ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.
([9]) 10330/2008.

— като взе предвид своята препоръка до Съвета относно оценката на европейската заповед за арест ([1]),

— като взе предвид Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване ([2]) и доклада на Комисията относно националните мерки в изпълнение на Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване (COM(2004)0858),

— като взе предвид проучването на Европейския парламент от 2009 г., озаглавено „Прилагането на европейската заповед за арест и съвместните екипи за разследване на национално и европейско равнище“ ([3]),

— като взе предвид Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. ([4]) относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета,

— като взе предвид 40-те препоръки на Специалната група за финансови действия (FATF) за борба с изпирането на пари,

— като взе предвид Директива 2005/60/ЕО от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм ([5]),

— като взе предвид Регламент (ЕО) № 1889/2005 от 26 октомври 2005 г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността ([6]),

— като взе предвид Регламент (ЕО) № 1781/2006 от 15 ноември 2006 г. относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи ([7]),

— като взе предвид Рамково решение 2003/568/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. относно борбата с корупцията в частния сектор ([8]) и доклада на Комисията до Съвета въз основа на член 9 от Рамково решение 2003/568/ПВР (COM(2007)0328),

— като взе предвид Конвенцията на ООН срещу корупцията („Конвенция от Мерида“),

— като взе предвид Гражданската конвенция за корупцията и Наказателната конвенция относно корупцията на Съвета на Европа; като взе предвид Европейската конвенция за борба с корупцията, в която участват длъжностни лица на Европейските общности или длъжностни лица на държавите-членки на Европейския съюз, и Конвенцията на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки,

— като взе предвид Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. ([9]) относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, с нейните последващи изменения,

— като взе предвид проучването на Европейския парламент, озаглавено „Финансови институции и прилагане на структурните фондове в Италия“ (2009 г.),

— като взе предвид Стратегията на Европейския съюз относно наркотиците (2005–2012 г.) и Плана за действие на ЕС за борба с наркотиците (2009–2012 г.),

([1]) ОВ C 291 E, 30.11.2006 г., стр. 244.
([2]) ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1.
([3]) PE 410.671.
([4]) ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.
([6]) ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 9.
([7]) ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1.
([8]) ОВ L 192, 31.7.2003 г., стр. 54.
([9]) ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 114.

Вторник, 25 октомври 2011 г.

— като взе предвид световния доклад относно наркотиците за 2010 г. на Службата на Обединените нации по наркотиците и престъпността (СНПООН),

— като взе предвид годишния доклад за 2010 г. на Европейския център за мониторинг на наркотици и наркомании относно състоянието на проблема с наркотиците в Европа,

— като взе предвид проучването на Центъра за изследване на демокрацията, възложено от Комисията, на тема „Проучване относно връзките между организираната престъпност и корупцията“ (2010 г.),

— като взе предвид Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 г. относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях и препоръката на Европейската комисия от 13 юни 2007 г. ([1]), която определя поредица от мерки за изпълнението на този регламент,

— като взе предвид проучването, проведено от Transcrime през 2008 г. и финансирано от Комисията, озаглавено „Проучване относно рекета: необходимост от инструмент за борба с дейностите на организираната престъпност“,

— като взе предвид резолюцията на Съвета от 25 септември 2008 г. относно глобален европейски план за борба с фалшифицирането и пиратството и резолюцията от 23 октомври 2009 г. относно засилена стратегия за митническо сътрудничество,

— като взе предвид Директива 2008/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно защитата на околната среда чрез наказателно право ([2]),

— като взе предвид писмена декларация 2/2010 на Европейския парламент относно усилията на Съюза за борбата с корупцията,

— като взе предвид Съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 20 ноември 2008 г., озаглавено „Приходи от организираната престъпност: да гарантираме, че престъпността „не си струва“ (COM(2008)0766),

— като взе предвид член 48 от своя правилник,

— като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становището на комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0333/2011),

А. като има предвид, че една от основните цели на Европейския съюз е да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, в което е гарантирано предотвратяването и борбата с престъпността (член 3 от ДФЕС) и да осигури високо равнище на сигурност чрез мерки за предотвратяване на престъпността и борба с нея, чрез мерки за координиране и сътрудничество между полицейските и съдебните органи и другите компетентни органи, както и чрез взаимното признаване на съдебните решения по наказателни дела, и ако е необходимо, чрез сближаването на наказателните законодателства (член 67 от ДФЕС);

Б. като има предвид, че организираната престъпност има висока социална цена, като нарушава правата на човека и подкопава демократичните принципи, отклонява и разпилява финансови, човешки и други ресурси, нарушава свободния общ пазар, заразява предприятия и законната икономическа дейност, насърчава корупцията, замърсява и разрушава околната среда;

В. като има предвид, че тревожни резултати от съдилищата, както и от полицейски и журналистически разследвания показват, че в някои държави-членки организираната престъпност е проникнала и се е установила трайно в политическите кръгове, публичния сектор и в законните икономически дейности; като има предвид, че е възможно подобно проникване, което укрепва позицията на организираната престъпност, да се разпространи и в останалата част на Европейския съюз;

([1]) ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 28.

Г. като има предвид, че действията на организираната престъпност имат за цел и се основават на реализиране на икономическа печалба и следователно ефективните действия за предотвратяване и противодействие на това явление трябва да се съсредоточат върху откриване, замразяване, изземване и конфискуване на облагите от престъпления; като има предвид, че съществуващата правна рамка на равнище ЕС изглежда недостатъчна, за да гарантира сериозно противодействие по отношение на този проблем, и че е необходимо законодателство, което да дава възможност например за така наречената разширена конфискация и за действия по отношение на активи, записани на името на подставени лица и организации; като има предвид освен това, че повторното използване на конфискуваните активи за социални цели е положителен подход към стратегиите за противодействие на организираната престъпност, тъй като конфискуваният актив вече не се разглежда само като ресурс, иззет от престъпна организация, а представлява двойно конструктивен фактор както по отношение на предотвратяването на организираната престъпност, така и поради своя стимулиращ ефект за икономическо и социално развитие;

Д. като има предвид, че престъпните организации фокусират своите дейности върху много и все по-широки области като например международния трафик на наркотици, трафика на хора и тяхната експлоатация, финансовите престъпления, международния трафик на оръжие, фалшифицирането, киберпрестъпността, престъпленията спрямо околната среда, отклоняването на публични средства, измамите и изнудването, като голямата част от тези дейности имат транснационален и паневропейски характер; като има предвид, че голяма част от облагите от тези престъпни дейности са обект на изпиране;

Е. като има предвид, че жените и момичетата незаконни имигранти са по-уязвими по отношение на организираната престъпност, например по отношение на проституцията и трафика на хора, отколкото жените и момичетата, които са граждани на държави от ЕС;

Ж. като има предвид, че въпреки че липсва глобално проучване, оборотът на престъпните организации от мафиотски тип, които действат в Европа, е внушителен, особено този на италианските престъпни групи, чиито приходи, както показват много проучвания (в това число на Eurispes) и както се потвърждава от съвместния доклад на Евроюст, Европол и Frontex от 2010 г., могат предпазливо да се оценят най-малко на около 135 милиарда евро, цифра, която надхвърля общия брутен вътрешен продукт на шест от държавите-членки на ЕС, като в това отношение най-емблематичен е случаят с Ндрангетата – най-дълбоко вкоренената в държавите на ЕС и в света мафиотска групировка, чийто годишен оборот възлиза най-малко на 44 милиарда евро;

З. като има предвид, че заплахата на организираната престъпност за Европейския съюз надхвърля неговите граници и поради това следва да бъде посрещната като се вземе надлежно предвид необходимостта от глобален и международен подход, изискващ тясно сътрудничество с трети държави и с международни организации, като например Интерпол и Службата на ООН по наркотиците и престъпността;

И. като има предвид, че корупцията е стандартно средство, използвано от членовете на организираната престъпност за изнудване или предоставяне на възнаграждение за отклоняване на публични ресурси и за проникване в местната политика, в органите на управление и в частния сектор;

Й. като има предвид, че изпирането на пари е един от най-коварните канали, даващ възможност законни дейности да бъдат „заразени“ от незаконни такива, и е задължителен процес на преход, без който придобитата чрез престъпна дейност покупателна способност би останала само потенциална и използваема само в рамките на незаконните кръгове, но неспособна да се превърне в действителна икономическа сила; като има предвид, че сътрудничеството и международното съдействие са от съществено значение за ефективната борба с изпирането на пари;

К. като има предвид, че международният трафик на наркотици е основният източник на печалба на организираната престъпност и на организациите от мафиотски тип, който създава базови условия за тяхното икономическо и социално утвърждаване; като има предвид, че ЕС е както един от основните крайни пазари за трафика на наркотици (хероин, кокаин и канабис), така и производител (най-често на синтетични наркотици); като има предвид, че този трафик включва множество, но лесно установими държави извън ЕС за производство и транзит, в частност от Латинска Америка, Западна Африка и Азия;

Л. като има предвид, че рекетът и лихварството са сред начините, чрез които организираната престъпност прониква в законната икономика, като рязко изкривява всяка форма на свободен пазар и потиска правата на граждани, предприемачи, работници и специалисти; като има предвид освен това, че както показва проучването на Transcrime от 2008 г., финансирано от Комисията и озаглавено „Проучване на рекета: необходимост от инструмент за борба с дейностите на организираната престъпност“, това явление придобива тревожни размери поне в половината от държавите-членки на ЕС и съществува в значителна степен в останалата половина; като има предвид, че съществува пряка връзка между разпространението на рекета и контрола на територията и на нейните икономически и предприемачески дейности и политическа дейност от страна на организираната престъпност; като има предвид, че за ефективната борба с рекета на първо място е необходимо да се насърчават жертвите да съобщават за престъпленията, така че явлението да стане по-явно, както и да се обезпечи силното присъствие на публичните органи по места;

Въведение

1. Приветства инициативите за противодействие на организираната престъпност, предложени в Стокхолмската програма, в плана за действие към нея и в стратегията за вътрешна сигурност и изразява надежда, че по време на новото тройно председателство борбата с организираната престъпност ще бъде включена сред политическите приоритети и ще бъдат постигнати осезаеми резултати;

2. Изразява убеждение, че организираната престъпност, независимо дали от мафиотски тип, е една от основните заплахи за вътрешната сигурност на ЕС и за свободата на неговите граждани; счита, че въпреки че съществува риск престъпните организации да си сътрудничат във все по-голяма степен с терористични организации, организираната престъпност следва да се разглежда отделно от тероризма и призовава за специфична, хоризонтална стратегия на ЕС в тази област, която да обхваща законодателни и оперативни мерки, предоставяне на средства и строг график за изпълнение; подкрепя заключенията на Съвета от 8–9 ноември 2010 г. относно цикъла от политики на ЕС за борба с организираната престъпност и призовава Съвета да преразгледа решението и да предвиди разпоредба за участието на ЕП в определянето на приоритети, разискването на стратегическите цели и оценката на резултатите от цикъла от политики;

3. Подкрепя държавите-членки в техните действия за борба с организираната престъпност и ги насърчава да засилят своите съдебни органи и полицейски сили въз основа на най-добрия текущ опит, включително като съпоставят законодателството и средствата, предназначени за подкрепа на тяхната дейност, както и да заделят подходящи човешки и финансови ресурси за тази цел; призовава държавите-членки да следват активен подход при разследванията, да разработят национални планове за борба с организираната престъпност и да предвидят централното координиране на действията чрез подходящи специфични структури, като вземат пример от най-добрия опит, който вече съществува в някои държави-членки; призовава постоянния комитет за оперативно сътрудничество в областта на вътрешната сигурност (COSI) да организира годишна среща, на която да присъстват най-малко държавите-членки, Комисията, Съвета, Европейският парламент, Европол и Евроюст и където да могат да бъдат представени постигнатите резултати, както и бъдещите планове за борба с организираната престъпност на равнище ЕС и на национално равнище;

4. Подчертава, че всички мерки за противодействие на организираната престъпност трябва да зачитат изцяло основните права и да бъдат пропорционални на преследваните цели и че съответните цели трябва да бъдат необходими в едно демократично общество, в съответствие с член 52 от Хартата за основните права, без да ограничават неоснователно свободата на личността, съгласно залегналото в Европейската конвенция за правата на човека, Хартата за основните права на ЕС и споделяните от държавите-членки конституционни принципи;

5. Като отбелязва, че член 222 от ДФЕС установява правно задължение на Европейския съюз и неговите държави-членки да прилагат клаузата за солидарност, изразява дълбока загриженост относно опитите на организираната престъпност да проникне в политическия сектор, управленските органи на всички равнища, икономиката и финансите; призовава Комисията, Съвета и държавите-членки да съсредоточат своите възпиращи мерки върху престъпните активи, включително такива, които често се прикриват зад мрежа от подставени лица и помагачи, политически институции и лобистки групи; подчертава, че усилията за борба с организираната престъпност трябва да отчетат в пълна степен престъпленията, извършвани от служители;

Подобряване на законодателната рамка на ЕС

6. Като се има предвид, че международните престъпни мрежи се характеризират с висока активност и че организираната престъпност става все по-голяма по мащаб и сложност, призовава държавите-членки да подобрят сътрудничеството и координацията помежду си и да сближат нормативните си уредби, особено по отношение на изработването на общи, стандартни производства и видове престъпни състави, черпейки от добрите практики на правните системи, които са най-усъвършенствани в областта на противодействието на организираната престъпност; призовава държавите-членки да осигурят навременното и ефективно ратифициране и/или транспониране на всички европейски и международни правни инструменти, свързани пряко или непряко с действията за борба с организираната престъпност;

7. Като отчита крайно ограниченото въздействие от Рамковото решение 2008/841/ПВР относно организираната престъпност върху законодателните системи на държавите-членки, което не въведе никакви значими подобрения в националните законодателства или оперативното сътрудничество за борба с организираната престъпност, призовава Комисията да представи преди края на 2013 г. Предложение за директива, което да съдържа по-конкретно определение на организираната престъпност и да набелязва по-добре ключовите характеристики на това явление, като се съсредоточи по-специално върху ключовото понятие за организация и също така вземе предвид нови видове организирана престъпност; изисква – по отношение на престъплението членство в структури на организираната престъпност и при дължимото зачитане на различните специфични характеристики на различните национални правни уредби – да се извърши проучване на премахването на настоящия двоен подход (който криминализира както членството, така и конспирацията) и определянето на набор от типични престъпления, за които, независимо от максималния размер на предвиденото от държавите-членки наказание, би могло да се счита, че съставляват този престъпен състав; призовава също така за по-строго разглеждане на въпроса за криминализирането на всички форми на помагачество за престъпни организации;

8. Призовава Комисията да представи във възможно най-кратък срок рамково предложение за директива относно процедура за изземването и конфискуването на облаги от престъпления, както е предвидено в нейната работна програма за 2011 г., и следователно я призовава, като отчете изискването за зачитане на основните права, залегнало в Хартата за основните права и Европейската конвенция за правата на човека:

— да разработи норми за ефективното използване на инструменти като разширената конфискация и конфискацията, която не се основава на присъда;

— да разработи правила относно намаляването на доказателствената тежест след осъждане на едно лице за тежко престъпление (в това число престъпления, свързани с организираната престъпност), що се отнася до произхода на притежаваните от него активи;

— да насърчава въвеждането на инструменти в националните правни уредби, които по целесъобразност, в рамките на наказателното, гражданското или данъчното законодателство, намаляват доказателствената тежест по отношение произхода на активите, притежавани от лице, обвинено в престъпление, свързано с организираната престъпност;

— да включи в своето предложение норми, които позволяват изземване и последваща конфискация на активи, прехвърлени на трети лица; призовава освен това да се предвиди наказателно производство за действията на подставеното лице, тъй като тяхната цел е избягване на изпълнението на мерките за предотвратяване на измами с имущество или улесняване извършването на престъпления за получаване, изпиране и използване на пари с незаконен произход; следователно призовава Комисията да уточни в своите законодателни предложения, че понятието „облага от престъпление“, изяснено в Конвенцията на ООН от Палермо и включено в Рамково решение 2008/841/ПВР, е по-широко от понятието „печалба“; призовава държавите-членки незабавно да включат това понятие в своите съответни законодателства, така че да се гарантира, че всеки приход, свързан пряко или непряко с извършване на престъпления, свързани с престъпни организации, да може да бъде обект на изземване и конфискация;

9. Призовава Комисията да признае и подкрепи неотложната необходимост от европейско законодателство за повторно използване на приходите от престъпна дейност за социални цели, включително за закрила на свидетели в рамките на съдебен процес, с цел да се позволи на капиталите на престъпните организации или на свързаните с тях лица да бъдат отново пуснати в обръщение в законни, чисти, прозрачни и законни икономически потоци;

10. Подкрепя по-тясното сътрудничество между държавите-членки за признаването и правилното изпълнение на заповедите за изземване и конфискация; счита, че службите за възстановяване на активи са основен инструмент за борба с организираната престъпност и че трябва да им се предоставят във възможно най-кратки срокове необходимите ресурси, експертни познания и правомощия; подкрепя анализа на Комисията относно основните затруднения, срещани от съществуващите служби за възстановяване на активи; призовава Комисията да увеличи ролята и правомощията на службите за възстановяване на активи и да им предостави по-гъвкав и еднакъв достъп до информация, при зачитане на основните права в ЕС и на стандартите за защитата на данни;

11. Призовава Комисията до края на 2013 г. да изготви проучване относно използваните в държавите-членки следствени практики за борба с организираната престъпност, като обърне особено внимание на използването на инструменти като например подслушването на телефонни разговори, проследяване със специални средства, реда и условията за претърсване, забавени арести, забавени изземвания, операции под прикритие, контролирани и проследявани доставки; призовава Комисията до края на 2014 г. да представи предложение за директива относно общите следствени методи за борба с организираната престъпност съгласно член 87, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз;

12. Подчертава необходимостта да се гарантира подходяща защита на преките и косвени жертви на организираната престъпност, съдебните свидетели, лицата, сътрудничещи на съдебните органи, лицата, които подават сигнали, както и техните семейства; в тази връзка приветства предложението на Комисията за директива, която да установи минималните стандарти относно правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, но призовава за европейско законодателство, което да обхваща също така и съдебните свидетели, лицата, сътрудничещи на съдебните органи, лицата, които подават сигнали и техните семейства; призовава за еднакво отношение към всички видове жертви (по-конкретно жертвите на организираната престъпност, жертвите на тероризъм и загиналите при изпълнение на служебните си задължения) и за това, защитата на свидетелите в съдебни процеси, на лицата, сътрудничещи на съдебните органи, на лицата, подаващи сигнали и на техните семейства да бъде удължена и след времетраенето на съдебното производство; подчертава, че малолетните и непълнолетните лица се нуждаят от специално внимание, третиране, закрила, помощ и насоки, когато са жертва на организираната престъпност; призовава Европейската комисия да приеме ясни насоки в подкрепа на свидетелите, лицата, които сътрудничат на правосъдието, лицата, които подават сигнали и на техните семейства, като им предостави европейски транснационален правен статус и разшири евентуално предоставяната защита на такива лица в държавите-членки, когато тя е поискана от държавата на произход на сътрудника, свидетеля или подалия сигнал; предлага създаването на европейски фонд за защита и помощ на жертвите на организираната престъпност и свидетелите в съдебни процеси, включително чрез подкрепа за неправителствени сдружения за борба с мафията и рекета, признати от държавите-членки; приветства приетите от някои държави-членки законодателни разпоредби, предназначени да подобрят защитата на свидетелите и на сътрудниците на правосъдието по дела, свързани с организираната престъпност (например чрез позволяване на използването на устни разпити от разстояние);

13. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчават ролята на сдруженията на семействата на жертвите, диалога между тези сдружения и институциите и създаването на форум на ЕС на сдруженията на семействата на жертвите;

Борба с дълбокото вкореняване на организираната престъпност от мафиотски тип в ЕС

14. Настоятелно призовава Комисията да изготви предложение за директива, която да има за цел сдружаването с мафиотски или други престъпни групировки да бъде наказуемо престъпление във всички държави-членки, така че да са наказуеми тези престъпни организации, които печелят от своето собствено съществуване, чрез способността си да създават страх – дори и без конкретни действия на насилие или заплаха, с цел извършване на престъпления, като въздействат върху функционирането на икономиката, публичната администрация, обществените услуги и избирателната система;

15. Възнамерява да създаде, в срок от три месеца от приемането на настоящата резолюция, специална комисия по въпросите на разпространението на престъпни организации, които извършват трансгранична дейност, в това число организации от мафиотски тип, като една от целите на комисията ще бъде проучването на мащаба на явлението и на пораждите от него в целия ЕС отрицателни социални и икономически последици, включително въпроса за отклоняването на публични средства от страна на престъпни организации и такива от мафиотски тип и проникването им в публичния сектор, както и „заразяването“ на законосъобразната икономика и финансова система, като същевременно друга нейна цел ще бъде идентифицирането на редица законодателни мерки, чрез които тази осезаема и призната заплаха за ЕС и неговите граждани да бъде овладяна; поради това призовава Председателския съвет да представи предложение съгласно член 184 от правилника;

16. Призовава Комисията да проведе до юни 2013 г., в сътрудничество с Европол и Евроюст, проучване за оценка на отрицателното влияние на транснационалната организирана престъпност в Европейския съюз; призовава Европол да изготви тематична оценка на заплахата от организираната престъпност (OCTA) по отношение на заплахата, породена от присъствието на престъпни организации от мафиотски тип в ЕС, до 2012 г.;

17. Подчертава факта, че според доклада OCTA (извършвана от Европейския съюз оценка на заплахата от организираната престъпност), публикуван от Европол през 2011 г., престъпните организации проявяват истинска способност за адаптиране и откриват и експлоатират бързо нови незаконни пазари; поради това счита, че е необходимо не само да се води борба с традиционните дейности на организираната престъпност, но и да се обърне особено внимание на новите форми на организирана престъпност;

Подобряване на функционирането на европейските структури, участващи по различни начини в борбата срещу организираната престъпност, и укрепване на отношенията с други международни институции

18. Призовава държавите-членки незабавно да транспонират и приложат Решение 2009/426/ПВР на Съвета за укрепване на Евроюст и да изпълнят всички предвидени в него препоръки; призовава държавите-членки да осигурят незабавното информиране на своите национални членове на Евроюст за престъпления, които касаят поне две държави-членки и при които има ясни индикации за участието на престъпна организация; заявява, че е важно да се укрепи Евроюст, за да се подобри неговата ефективност в борбата срещу транснационалната организирана престъпност, що се отнася до неговите правомощия за инициатива, по-специално правомощието за започване на разследвания, и правомощията, които са му възложени по силата на член 85 от Договора за функциониране на Европейския съюз; призовава европейските институции да упражнят своето политическо влияние на международно равнище с цел започване на преглед на възможностите за обмен на придобития от ЕС опит, включително от страна на Евроюст, на международно равнище и евентуално за предоставяне на натрупаното до момента ноу-хау на равнище ЕС;

19. Призовава Комисията да изготви възможно най-скоро оценка на въздействието по отношение на добавената стойност на Европейска прокуратура, като разгледа възможността да се разшири обхватът на нейната дейност с включването на борбата срещу тежката трансгранична организирана престъпност и корупция, както се предвижда в член 86, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и като отчете въздействието върху основните права, по-специално правото на защита, и необходимостта от предварително хармонизиране на нормите на процесуалното и материалното наказателно право и правилата относно наказателната юрисдикция; призовава Комисията да започне консултации с всички съответни заинтересовани страни, включително Агенцията за основните права, Европейския надзорен орган по защита на данните, Съвета на Европа, Европейския парламент, националните парламенти и гражданското общество, за да се обсъдят последствията от евентуалното учредяване на Европейска прокуратура;

20. Одобрява петгодишната стратегия за развитието на Европол, очертана през 2009 г.; призовава Европол да увеличи броя на срещите с Европейския парламент и да задълбочи отношенията си с него с цел съвместен редовен преглед на напредъка по отношение на тази стратегия и евентуалните проблеми; призовава Европол да предприеме по-ефективни действия спрямо организираната престъпност и престъпността от мафиотски тип чрез създаването и укрепването на специален отдел в неговата организационна структура, както и чрез постигането на повече резултати с финансовите средства, разпределени за тази област; призовава Европол да работи в по-тясно сътрудничество с Интерпол с оглед на борбата с престъпните организации на международно равнище, по-конкретно по отношение на въпроса за споделянето на информация; призовава Европол да изгражда по-тесни връзки и да сключва стратегически и оперативни споразумения с компетентните органи на трети държави;

21. Призовава държавите-членки и Комисията да подобрят практическото сътрудничество между националните полицейски служби, като отстранят във възможно най-голяма степен формалните пречки;

22. Отново посочва значението на по-доброто практическо сътрудничество между полицейските и съдебните органи на държавите-членки с цел обмен на данни относно престъпни организации и координация на разследвания; призовава Комисията и Евроюст да създадат по-ефективна мрежа от национални координационни центрове за тази цел; освен това изисква Комисията да представя годишни доклади за осъществения напредък по отношение на засиленото сътрудничество в областта на организираната престъпност между полицейските и съдебните органи;

23. Признава, че независимо от протоколите и двустранните споразумения между Европол, Евроюст и OLAF, все още съществуват значителни възможности за подобрение по отношение на сътрудничеството между тези институции; поради това призовава Европол, Евроюст, OLAF и Европейския координатор за борба с трафика на хора да положат конкретни съвместни усилия както по отношение на оценяването и непрекъснатото актуализиране на споразуменията за сътрудничество, така и по отношение на тяхното прилагане, с особено внимание към обмена на резюмета на случаите, на свързана с тях информация, както и на стратегическа информация и данни; счита, че за да бъде напълно ефективно сътрудничеството между Европол, Евроюст и OLAF, е необходимо да се установи ясно разграничение на отговорностите с цел избягване на дублирането на усилия; призовава Комисията да проведе проучване за оценка на ефективността на агенциите на ЕС и на държавите-членки за борба с престъпността;

Утвърждаване на принципа на взаимното признаване решения по наказателни дела и подобряване на съдебното и полицейското сътрудничество в ЕС и с трети страни

24. Съзнава, че за да се преодолеят практическите пречки пред съдебното сътрудничество, е необходимо да се отдели особено голямо внимание на информирането и повишаването на осведомеността на представителите на съдебните и полицейските органи, и призовава държавите-членки да считат съдебното и полицейското обучение за приоритет на политическо равнище; същевременно призовава Комисията да мобилизира подходящи ресурси, в това число финансови, за подкрепа на дейността на държавите-членки;

25. Признава, че съдебното сътрудничество, в това число сътрудничеството между държавите-членки, представлява един от стълбовете в борбата срещу транснационалната организирана престъпност, както и за създаването на общо пространство на сигурност и правосъдие, и призовава държавите-членки да изпълнят своите ангажименти и да транспонират незабавно всички инструменти за съдебно сътрудничество, които вече съществуват на равнище ЕС, по-специално Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 2000 г. и протокола към нея от 2001 г., както и Рамковото решение относно съвместните екипи за разследване; съзнава, че за да се преодолеят практическите пречки пред съдебното сътрудничество, е необходимо да се отдели особено голямо внимание на информирането и повишаването на осведомеността на представителите на съдебните и полицейските органи и на адвокатите на защитата, и призовава държавите-членки да считат съдебното и полицейското обучение, както и правото на защита, за политически приоритет; същевременно призовава Комисията да разпредели подходящи ресурси, в това число финансови, за подкрепа на дейността на държавите-членки;

26. Призовава държавите-членки и Комисията да продължат усилията си с оглед на ефективното прилагане на европейската заповед за арест; призовава Комисията да обмисли дали посочените в член 4 от рамковото решение случаи, при които може да бъде отказано изпълнението на европейската заповед за арест, биха могли да бъдат преработени, за да съответстват на задълженията на Съюза в областта на основните права и предвид опита, придобит с последвалите инструменти за взаимно признаване по отношение на престъпления, обикновено свързани с организираната престъпност, в това число престъплението „сдружаване в престъпна организация от мафиотски тип“; призовава съдебните органи на държавите-членки да положат всички усилия, за да гарантират, че издадените от тях европейски заповеди за арест винаги се предават на Интерпол;

27. Признава основната роля, която изпълняват съвместните екипи за разследване в борбата с трансграничната организирана престъпност, и изразява безпокойство във връзка с факта, че поради неадекватното транспониране на съответното рамково решение и бавенето от страна на някои национални съдебни органи, този инструмент за разследване не се използва в пълна степен; призовава Комисията и Съвета да дадат нов тласък на работата на съвместните екипи за разследване както чрез гарантиране на пълното прилагане на Рамково решение 2002/465/ПВР във всички държави-членки, така и чрез предоставяне на подходяща финансова подкрепа; подчертава, че постигнатите от съвместните екипи за разследване резултати могат да бъдат оценени на европейско равнище (например въз основа на стойността на конфискуваното имущество) и на национално равнище (например въз основа на ефективността на отделните членове на екипа), и призовава Комисията да разгледа този въпрос в сътрудничество с Евроюст и Европол;

28. Припомня, че границите не са пречка за организираната престъпност; поради това счита, че е необходимо в рамките на усилията на Европа за борба с явлението организирана престъпност да се интегрира външното измерение на това явление; отбелязва, че за тази цел е важно да се осигури по-тясното участие на Европейската служба за външна дейност и Съвместния ситуационен център (SitCen); призовава Комисията да продължи да повишава ефективността и да актуализира редовно споразуменията със страни извън ЕС за сътрудничество в съдебната и следствената област, които имат за цел борба с трансграничната организирана престъпност; освен това призовава при изготвянето на такива споразумения да се вземат надлежно под внимание конкретните заплахи, породени от организираната престъпност в отделните страни за вътрешната и външната сигурност на ЕС; призовава Европол да изготвя по-чести и по-подробни анализи, посветени на

неевропейските престъпни организации, чиято дейност въздейства пряко или косвено върху Европейския съюз; счита, че е от съществено значение да се запазят и увеличат усилията, полагани от ЕС и от международните институции в региона на Балканите, по-специално във връзка с действията за борба с организираната престъпност; призовава Комисията, в сътрудничество с Европол, да разработи съвместен проект с Интерпол, за да подкрепи създаването и прилагането на регионална система за обмен на полицейска и съдебна информация със Западна Африка, като същевременно предостави на Икономическата общност на Западноафриканските държави необходимите ноу-хау и ресурси, не на последно място в областта на обучението и последващите действия;

Други препоръки в областта на борбата срещу организираната престъпност

29. Подчертава, че е важно да се насърчава една култура на законност и да се повишава информираността относно въпроса и познаването му от страна на гражданите и като цяло от обществото; подчертава във връзка с това основната роля на печата, свободен от всякакво външно влияние, която му позволява да разследва и разкрива публично връзките между организираната престъпност и влиятелни заинтересовани страни; счита, че осъществяването на тази дейност трябва да се гарантира при пълно зачитане на основното право на лично достойнство, чест и неприкосновеност на личния живот; призовава Комисията да предложи конкретни планове за действие за развитието на култура на законност, включващи, наред с другото, създаването на специални бюджетни редове за тази цел;

30. Подчертава, че европейските институции и държавите-членки трябва да предприемат цялостен подход спрямо трафика на деца, който да обединява действията в рамките на различни сектори с цел защита на правата на децата – жертви на трафик, и на децата, за които е налице риск да станат жертви на трафик; настоява, че държавите-членки следва да участват активно в борбата срещу незаконното осиновяване и да разработят рамка за гарантиране на прозрачност и ефективен мониторинг на развитието на изоставените и осиновените деца;

31. Подчертава изключително голямото значение на прозрачността на публичния сектор за борбата срещу организираната престъпност и призовава Комисията да предприеме действия с цел приемане на необходимите правила и да гарантира пълната проследяемост и цялостния контрол както от страна на компетентните институции, така от страна на гражданите и печата над предоставянето и използването на средствата на ЕС; призовава подобни сведения да се публикуват бързо на подходящ интернет сайт във формат, подлежащ на машинна обработка, сравним и с отворен достъп, и на най-малко един от работните езици на ЕС, за да се гарантира, че тези сведения са лесно достъпни и могат да бъдат използвани повторно и обработвани от гражданското общество; призовава държавите-членки да приемат сходни мерки с цел осигуряване на прозрачността на всички транзакции, свързани с използването на публични средства, като се обръща особено внимание на местните органи, които са изложени в по-висока степен на проникване от страна на елементи на организираната престъпност, при отчитане на присъщо поверителния характер на мерките за борба с организираната престъпност;

32. Призовава, при спазване на всички права на човека и на основните свободи, да се въведе подходяща система за налагане на наказания и подходящ режим на задържане за престъпления, свързани с организираната престъпност, за да се предотврати извършването на престъпления, а също така за да се избегне възможността по време на периода на лишаване от свобода затворниците да продължават да управляват престъпни организации или да им помагат да постигат своите цели, извършвайки на нови престъпления;

Мерки за борба, свързани с конкретни области на действие на организираната престъпност

33. Е убеден, че съществува неразривна връзка между организираната престъпност и корупцията, и категорично потвърждава призива, отправен с приемането на писмена декларация 02/2010, за създаване на обективен и количествено измерим механизъм за оценка и наблюдение на политиките на 27-те държави-членки за борба с корупцията, както и за съставяне на всеобхватна антикорупционна политика от страна на институциите на ЕС; подчертава необходимостта от активен подход за борба с корупцията и призовава Комисията да поставя акцент върху мерките за борба с корупцията както в публичния, така и в частния сектор; освен това счита за приоритет разработването на ефективни мерки за борба с корупцията в рамките на политиката за съседство, в предприсъединителната област и при използването на средствата, предназначени за помощ за развитие, по-конкретно от страна на Европейската инвестиционна банка и от страна на създаващите се нови органи под егидата на Европейската служба за външна дейност; призовава Комисията да информира Парламента и да въведе ефективен мониторинг на предприетите мерки и на постигнатите резултати;

34. Призовава държавите-членки незабавно да ратифицират международните инструменти за борба с корупцията, по-специално на Конвенцията на ООН срещу корупцията, както и Гражданската конвенция за корупцията и Наказателната конвенция относно корупцията на Съвета на Европа (1999 г.);

35. Поема ангажимент да приеме правила, с които да се гарантира, че лица, получили осъдителна присъда, която има сила на присъдено нещо, за участие в престъпни организации или за престъпления, обикновено извършвани в контекста на такива организации (например трафик на хора, международен трафик на наркотици, изпиране на пари, измама, корупция и изнудване), не могат да бъдат кандидати в избори за Европейски парламент; призовава държавите-членки да приемат подобни разпоредби за националните и местните избори;

36. Призовава Комисията да изготви ясни насоки и подходящи законодателни предложения, за да се попречи на дружествата, свързани с организираната престъпност, и на престъпните организации от мафиотски тип да участват в процедурите за възлагане на обществени поръчки и в управлението на обществените поръчки; призовава Комисията и държавите-членки да осигурят проследяемостта на финансовите потоци във връзка с договорите за обществени поръчки за строителни работи, услуги и доставки, и да оценяват въвеждането на правила с цел налагане на наказания за възпрепятстване на административните процедури за подбор във връзка с възлагането на договори от страна на публичните органи; призовава Комисията да гарантира, че член 45 от Директива 2004/18/ЕО се прилага изцяло и правилно, като изключи по принцип механизмите за „реабилитиране“, като посочи ясно, че присъди срещу юридически и физически лица ще водят до изключване, и като гарантира, че посочените основания за изключване са постоянни или важат за разумен срок, а не са ограничени само за срока на присъдата; призовава Комисията да представи предложения, с които да определи основанията на за изключване от процедури за възлагане на обществени поръчки или специални предпазни мерки спрямо лицата, които са обект на текущо разследване или наказателно производство; призовава за разширяване на кръга от престъпления, водещи до изключване, като бъдат включени всички престъпления, обикновено извършвани в контекста на организираната престъпност, както и за действия, с които да се предотврати избягването на съответното законодателство чрез използване на подставени лица и помагачи; призовава държавите-членки да приемат подобни мерки по отношение на всички видове договори, концесии, лицензии и държавни помощи, дори и да не попадат в обхвата на законодателството на ЕС; призовава Комисията да изготви подходящи законодателни и оперативни инструменти за обмен на информация между държавите-членки и между тях и институциите и агенциите на ЕС и за съставяне на „черни списъци“ с цел предотвратяване на присвояването на публични средства в ЕС;

37. Приветства приемането на Директива 2011/36/ЕС относно предотвратяването и борбата с трафика на хора, явление, често свързвано с дейността на организираната престъпност под формата на експлоатация на проституция и на труд, отнемане на телесни органи и принуждаване към робство; подчертава изключителното значение на бързото и ефективно прилагане на директивата;

38. Призовава държавите-членки и институциите на ЕС да вземат надлежно под внимание факта, че организираната престъпност продължава да поддържа своите дейности и интереси, включително чрез трафик на наркотици, и се стреми да разшири световния пазар на незаконни наркотици с нови пазари и нови вещества;

39. Призовава Европейската инвестиционна банка и всички европейски финансови институции за развитие в държавите-членки да подобрят своите политики по отношение на офшорните финансови центрове и юрисдикциите, които не оказват съдействие, по-специално като приемат списък на юрисдикции, които следва да бъдат наблюдавани по-строго във връзка с черния и сивия списък на ОИСР, и като извършват специален финансов и правен анализ на всяка държава, когато е необходимо, забранявайки всяка форма на подкрепа за финансови посредници в юрисдикции, смятани за високорискови, и изисквайки прехвърляне на дружествата, регистрирани в юрисдикции, които не оказват съдействие, и в офшорни финансови центрове като основно предварително условие за финансова подкрепа за конкретни дейности; призовава европейските институции и държавите-членки да се ангажират активно с цел гарантиране на правилното прилагане на всичките четиридесет препоръки на Специалната група за финансови действия чрез приемане на конкретни политики за всяка институция, включително разширен финансов и правен анализ, особено в политически чувствителни случаи;

40. Подчертава, че организираната престъпност използва за незаконни цели комуникационните и информационните технологии, за да извършва престъпления, свързани с кражби на самоличност, престъпления в кибернетичното пространство, измами, незаконни залагания и уреждане на изхода от спортни прояви; призовава във връзка с това за разработването на последователна европейската законодателна рамка; призовава институциите на ЕС да приканят възможно най-много свои международни партньори да подпишат и ратифицират Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство от 2001 г.; подчертава тенденцията престъпните организации да се съсредоточават все повече върху възможности за изпиране на пари или финансови престъпления, което би могло да доведе до по-широко разпространено развитие на престъпни дейности в интернет пространството;

41. призовава европейските институции да дадат ясен сигнал на равнище ЕС и на международно равнище с оглед на борбата с всички форми на изпиране на пари чрез използването на финансовите пазари, по-специално като предвидят възможни мерки за контрол върху капитала, както неотдавна беше предложено от самия Международен валутен фонд, като насърчават ограничаването на прекомерното разрастване на финансовите пазари в контекста на краткосрочните операции, като наложат по-голяма прозрачност по отношение на използването на публични средства, преди всичко по отношение на средствата за подпомагане на развитието на частния сектор, като предприемат ефективно настъпление срещу данъчните убежища чрез налагането на всички многонационални икономически субекти на финансова отчетност за всяка отделна страна, като насърчават сключването на многостранно споразумение за обмен на данъчна информация и същевременното преразгледат определението за „данъчно убежище“ и списъка на юрисдикциите, характеризиращи се с поверителност на операциите; призовава Комисията да разработи ясни насоки по отношение на проследяването на парите, за да се улесни откриването на случаи, свързани с изпиране на пари, произхождащи от незаконни дейности; призовава Комисията, с оглед на нейното законодателно предложение за осъвременяване на Директивата относно борбата срещу изпирането на пари, да разшири във възможно най-голяма степен криминализирането на изпирането на облаги от престъпления и да създаде правна основа за възможно най-широк спектър от правомощия за разследване в тази област; във връзка с това призовава да се включи като задължително за всички държави-членки криминализирането на така нареченото „изпиране от страна на извършителите“, тоест изпирането на финансови средства с незаконен произход от същото лице, придобило тези финансови средства по незаконен начин; освен това призовава Комисията да разгледа в своето предложение възможността за разширяване на криминализирането на изпирането на пари в случаи, когато извършителят е следвало да знае, че въпросният актив представлява облага от престъпление;

42. Призовава Комисията да следи внимателно транспонирането от държавите-членки на Директивата на ЕС относно защитата на околната среда чрез наказателното право, за да гарантира, че то се извършва бързо и ефективно; призовава Комисията да разработи иновативни инструменти за преследване на лицата, извършили престъпления спрямо околната среда, в които ролята на организираната престъпност е значителна, например като представи предложение за възприемане на равнище ЕС на положителния опит на Италия във връзка с престъплението „организирана дейност с цел незаконен трафик на отпадъци“, което считано от 2011 г. е класирано като престъпление с висока степен на обществена опасност (и като такова се разглежда от Областната дирекция за борба с организираната престъпност от мафиотски тип); призовава за засилване на действията на службите CITES и за по-тясна координацията помежду им на европейско равнище в борбата срещу незаконния трафик на защитени и застрашени животински и растителни видове;

43. Призовава държавите-членки да възприемат активен подход при разследването на случаи на изнудване, например чрез стимули и форми на финансова подкрепа, за да се позволи на жалбоподателите да продължат своята стопанска дейност, заедно с започването на разследвания въз основа на разузнавателна работа; счита, че е от съществено значение да се укрепи както ролята на гражданското общество, така и партньорствата му със съдебната система и полицията и че това трябва да се насърчава; призовава държавите-членки да насърчават подписването на меморандуми за разбирателство между обществеността и търговците и предприемачите, подали жалба за рекет, за да им се позволи да работят независимо от съпътстващите трудности; призовава Комисията, в своето предложение за директива относно конфискацията на облаги от организирана престъпност, да разшири мерките, предвидени понастоящем в член 3, параграф 1 от Рамково решение 2005/212/ПВР, като включи в тях престъплението изнудване;

44. Призовава Комисията да включи в законодателната рамка за борба с фалшифицирането конкретни разпоредби относно ролята на организираната престъпност; подкрепя решенията, приети в резолюцията на Съвета от 23 октомври 2009 г. относно засилена стратегия за митническо сътрудничество, с особено внимание към развитието на нови форми на сътрудничество и на нови следствени методи, приемането на институционален подход, основан на сътрудничеството между митническите служби, полицията и други компетентни органи, и подобряването да съществуващия процес на сътрудничество, за да се разработи ефективен подход в борбата срещу трансграничната организирана престъпност и да се позволи конфискацията на незаконни стоки в целия ЕС; счита, че възможно най-голямо внимание трябва да се отдели на тези аспекти в контекста на приемането и прилагането на Петия план за действие за сътрудничество в областта на митническото правоприлагане;

*

* *

45. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, националните парламенти, Европол, Евроюст, Европейската инвестиционна банка, Интерпол и СНПООН.